

Det ærede Medlem maa vide, at den højt-ærede Finansminister, da han forelagde Skattelovene, holdt sig til det gamle Provenu med Hensyn til Ejendomsskatterne — ikke, som det ærede Medlem vistnok sagde, 16½ Million, men ca. 10 Millioner — netop ud fra den Betragtning, at en eventuel Forøgelse af Ejendomsskatterne burde forbeholdes Kommunerne.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa meget beklage, at Nødvendigheden af min Tilstedeværelse ved Behandlingen af et Lovforslag i det andet høje Ting har hindret mig i i Enkeltheder at kunne følge den Forhandling, der har fundet Sted om dette Lovforslag om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning; men jeg haaber, at de Bemærkninger, jeg nu skal gøre, skal berøre Hovedpunkterne i de Spørgsmaal, som her er fremdraget. Der vil saa, hvis Sagen skal henvises til Behandling i et Udvalg, senere blive Lejlighed til en nærmere Forhandling. — Jeg har mærket en Tendens hos flere af de ærede Ordførere til i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag at ville rejse ret omfattende Skattespørgsmaal, hvad Kommunerne angaar. Jeg vil advare derimod. Jeg ser ikke, at der i denne Sammenhæng er nogen som helst Anledning dertil. Lovforslaget præsenterer sig som en midlertidig Lov, og naar det ikke er angivet nøjere, for hvilket Tidsrum denne Lov skal gælde, er dette et Udtryk for, at Overvejelserne, som vil blive iværksat angaaende en Revision af hele det kommunale Skattegrundlag, nødvendigvis maa tage nogen Tid; og indtil disse Overvejelser er tilendebragt, maa det foreliggende Lovforslag, for saa vidt det ophøjes til Lov, være gældende. Jeg tror derfor ikke, at man i denne Sammenhæng bør rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gaa til at bemyndige Kommunerne til at tage en Formueskat, eller paa hvilken Maade man nærmere skal afgrænse det Omraade, der kan være Genstand for kommunal Beskatning og Statsbeskatning. Jeg erkender, at Nødvendigheden deraf er til Stede, og det er et Spørgsmaal, som i den nærmest kommende Tid vil blive Genstand for Overvejelser; men som Basis for disse Overvejelser maa man ogsaa have en klarere Oversigt, end man i Øjeblikket kan have, over, hvor stort et Beløb Kommunerne kan paaregne gennem Ejendomsskatterne. Og der tænker jeg navnlig paa vore Købstadkommuner, hvis Ejendomsskatter gennem Menneskealdre har været fikseret paa et ganske forældet Grundlag, saaledes at det ikke mindst,

hvad disse Kommuner angaar, er af fremtrædende Betydning at naa til en Reform, der maa være gennemført, før man kan faa Klarhed over, hvad Kommunerne normalt kan antages at have Brug for paa det personlige Skattegrundlag, og derved aabne Vejen for en nærmere Drøftelse af den Fremgangsmaade, som man i Fremtiden skal følge. Men, som jeg oplyste i Gaar, er et Lovforslag om Ændring i de kommunale Skatteregler vedrørende faste Ejendomme meget nær sin Afslutning, og det vil, hurtigst ske kan, blive fremsat for det høje Folketing, og først derefter vil man efter min Mening med Udsigt til et Resultat kunne optage de Hovedspørgsmaal til Overvejelse, hvis Optagelse til Overvejelse man her har omtalt Ønskeligheden af; thi først da vil man have den Basis, som er fornøden for, at man virkelig kan danne sig en begrundet Mening paa dette Omraade.

Nu var det ærede Medlem Hr. Henningsen i sit Foredrag inde paa at udtale sin Forundring over, at Regeringen ikke paa et tidligere Tidspunkt havde været i Stand til at fremsætte en hel Række af Skattelovforslag, saaledes at det derigennem blev muligt at naa en bestemt Enhedsbasis for al Skattepaaligning i dette Land til Stat og Kommune. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem gør sig til Talsmand for denne Forundring, jeg fortænker ham slet ikke deri; men jeg er dog sikker paa, at denne Forundring ikke kan hvile paa en Erkendelse fra det ærede Medlems Side af, at Forholdene i Stat og Kommune med Hensyn til Udgiftsbudgetterne, ogsaa af ekstraordinær Karakter, skulde være saaledes afklaret, at man paa et tidligere Tidspunkt, end det er sket for Statskatternes Vedkommende, havde kunnet fremlægge en samlet Skatteplan. Jeg kan slet ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde mene, at det havde været muligt paa et tidligere Tidspunkt. Jeg vil snarere sige, at dette, at man gaar til det nu, er et Udtryk for en ikke ringe Dristighed; thi vi er, hvad Udgifterne angaar, hvilket ogsaa det sidst fremlagte Finanslovsforslag tydeligt bærer Vidnesbyrd om, et godt Stykke borte fra det, som i Virkeligheden burde være det normale. Og hvad der i saa Henseende gælder for Staten, er ogsaa i meget høj Grad gældende indenfor Kommunerne.

Derfor tror jeg, som sagt, ikke, at det har nogen som helst virkelig Interesse i Forbindelse med dette Lovforslag at rejse en Drøftelse af, hvorvidt man i den kommende Tid skulde give Kommunerne Adgang til Optrævelse af en Formueskat; og jeg